

Ý-TRUNG-NHÂN MUÔN THUỞ

Trước khi nói bạn nghe về cuộc sống hiện tại, tôi xin kể lại cuộc sống dĩ vãng. Như vậy bạn hiểu rõ hơn tầm quan trọng của ơn thánh tác động trên tôi thế nào. Hay nói đúng hơn, **tầm quan trọng tiếng Đức Chúa GIÊSU kêu mời trong tâm hồn tôi.**

Ngoài các giờ học, tôi là thiếu nữ của hộp-đêm, rạp chiếu bóng và bãi biển. Tôi phung phí tuổi trẻ trong các phòng trà, phòng nhảy. Tôi chỉ thích có thể và chỉ làm có vậy! Tôi chỉ giao thiệp và liên lạc với bạn trai. Tôi ăn mặc như con trai. Tôi thích tính tình của bạn trai, vì đối với tôi, các bạn gái nói nhiều và hay sinh chuyện!

Tôi lê-lết cuộc sống như trên từ tuổi 13, bởi vì tôi không sống với cha mẹ mà sống với ông chú. Ông chú không hề kiểm soát và để tôi muốn làm gì thì làm. Cuộc sống buông thả kéo dài mãi đến năm 17 tuổi. Năm đó một biến cố nhỏ xảy đến nhưng có sức nhiệm mầu thay đổi cuộc đời tôi.

Một ngày, nơi trường học, tôi nhận được điểm khá cao. Về nhà, tôi vui mừng khoe với chú và xin chú cho mượn cuốn sách gọi là Kinh Thánh. Ngạc nhiên trước thái độ của tôi, chú đưa cho tôi cuốn Kinh Thánh bằng tranh vẽ. Tôi say mê chăm chú đọc trong vòng 3 ngày.

Nhưng lạ lùng thay, toàn bộ Kinh Thánh - gồm Cựu Ước lẫn Tân Ước - tôi chỉ nhớ mỗi một câu. Câu Đức Chúa GIÊSU nói với ông Nathanael:

- Khi con còn đứng dưới gốc cây vả thì Thầy đã thấy con ... Hãy đến và con sẽ thấy nhiều việc lạ lùng hơn! (Gioan 1,50).

Câu duy nhất này ám ảnh tôi, đi theo tôi mọi lúc mọi nơi, kể cả lúc tôi ở trong các "hộp-đêm"! Tôi bỗng hiểu rằng, đó là tiếng Đức Chúa GIÊSU gọi tôi và mời tôi thay đổi cuộc sống!

Tôi xin học giáo lý và nhận lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công giáo. Sau đó tôi gia nhập một nhóm cầu nguyện.

Ngày được Rửa Tội, tôi hứa với Đức Chúa GIÊSU sẽ cố gắng gìn giữ đức trinh khiết.

Lời hứa chỉ kéo dài vỏn vẹn 2 năm! Tôi giống như người vui vẻ chấp nhận Lời Chúa, nhưng khi thử thách đến, thì ngã cái rầm, đúng như câu "khôn 3 năm dại 1 giờ"! Tôi vô phúc rơi vào vòng tay một chàng sở Khanh. Chàng hứa hẹn với tôi đủ điều, ngoại trừ đức trinh khiết của tôi!

Sau lần sa ngã đánh mất trinh khiết - quý báu nhất của người con gái - tôi cảm thấy cuộc đời bị tàn rụi và trở thành vô nghĩa. Tôi nghĩ mình không xứng đáng cầu nguyện cùng Đức Chúa GIÊSU nữa. Tôi sống trong cay đắng, buông xuôi và tất cả trở thành đen tối.

Tôi nghĩ Đức Chúa GIÊSU không còn yêu thương tôi nữa.
Nhưng tôi lầm lớn. Chính Cha Linh Hướng giải thích cho tôi hiểu:

- Đức Chúa GIÊSU vẫn luôn luôn yêu thương con, vì Ngài là Đấng Từ Bi Nhân Hậu và Trung Tín.

Sau khi hiểu và tin như thế, tôi tìm thấy trở lại lòng yêu mến cầu nguyện. Tôi thường xuyên đi nhà thờ lãnh nhận các bí tích Giải Tội và Thánh Thể. Tôi cũng đi hành hương làng Ars, xứ đạo của Cha thánh Jean-Marie Vianney (1786-1859). Nơi đây, tôi khám phá lòng Chúa yêu thương tôi, và trong giây phút nhiệt thành, đốt cháy lửa kính mến, tôi thưa với Đức Chúa GIÊSU:

- Cuộc đời con từ nay thuộc về Chúa, xin Chúa hãy sử dụng tùy ý Chúa.

Giờ đây, tôi thật sự gặp được người tình muôn thưở của lòng tôi. Người ấy là Đức Chúa GIÊSU. Không gì êm ái dịu ngọt hơn được kêu cầu danh thánh Chúa. GIÊSU. GIÊSU. GIÊSU. Chúa là Đấng đẹp nhất và thuộc về dòng tộc vương giả. Hơn thế nữa. Đức GIÊSU KITÔ là THIÊN CHÚA và là Đấng Cứu Độ con người. Nhưng nhất là Tình Yêu THIÊN CHÚA bao la, không bờ không bến. Kẻ nào cảm nghiệm Tình Yêu chân thật của Chúa, không còn mơ tưởng đến tình yêu nào khác trên trần gian này.

Tôi thành thật cầu chúc mỗi người cảm nghiệm Tình Yêu vô biên của THIÊN CHÚA.

Cô Romaine, thanh nữ Pháp 21 tuổi.

(Marie-Michel et Daniel-Ange, "CE JÉSUS QUE TU CHERCHES", Le Sarment/FAYARD, 1992, trang 159-162).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

